

[Alfred Jensen.]

det ærede medlem hr. Axel Sørensen, udtryk for, at det hellere havde set en almindelig ajourføring af fradragene end det forslag, der blev gennemført i fjor om nedslag i indtægten for alders- og invaliderentemodtagere. Ja, det ærede medlem talte for det her i tinget, og stillede spørgsmål i udvalget for at få belyst, hvorledes en sådan revision dels af fradragene, dels af grænserne, indenfor hvilke fradragene kunne ydes, ville virke, og vi fik beregningen. Det vidner om, at det radikale parti var interesseret i, at der gennemførtes en sådan almindelig forhøjelse af fradragene, og ville være med dertil. Det ærede medlem har ganske vist ikke i år udtalt sig herom, men jeg går ud fra, at partiets stilling er den samme som i fjor. Dertil kommer, at vort parti såvel i fjor som ved tidligere lejligheder har udtalt sig for en ændring af fradragenes størrelse på en sådan måde, at der kunne tales om en ajourføring. Jeg vil gerne i denne forbindelse gøre opmærksom på, at vi aldrig har affundet os med de fradrag, der blev fastsat i 1922, men dog ville vi hilse det som et fremskridt, hvis vi kunne nå frem til en pristalsregulering med de 38 pct., som blev foreslået i fjor.

Det viser sig altså, at ministeren har chance for at få en sådan lettelse gennemført allerede nu, og derfor fatter man ikke, hvorfor spørgsmålet udskydes. Ministeren ved dog, at alle de, der lider under skattestrykket, ønsker, at der skal komme realiteter ud af drøftelserne, og at talens tid må være forbi. Det gælder ikke alene revisionen af selve skatteloven, men det gælder også spørgsmålet om at give skattelettelse for det kommende skatteår. Når ministeren og regeringen erkender, at der må lettelse til for de gamle, og at der må nedslag til i indtægterne på 50 pct. for dem, som har under 5 000 kr. i skattepligtig indkomst, forstår jeg ikke, at han ikke stiller forslag om det nu. Jeg fatter forøvrigt ikke, hvorfor der ikke er foretaget en realitetsdrøftelse af det forslag til beslutning, vi har stillet om udarbejdelse af et lovforslag om skattelettelser. Ministeren har forlængst foretaget sine beregninger og må være klar til at tage en sådan drøftelse. Man kan naturligvis bøje sig for det argument, at de penge, det offentlige engang har lagt sig på, vil det ikke kvittere — jeg billiger ikke en sådan opfattelse. Men når man har den anskuelse, som regeringen giver udtryk for, at man skal nå frem til et nedslag i indkomsterne for de mindrebemidlede, fatter jeg ikke, hvorfor man ikke kommer med for-

slag herom nu, da vi behandler forslag vedrørende ligningsloven.

Da ligningsloven var til behandling i fjor, udtrykte jeg på min gruppes vegne tvivl om, at nedslaget var tilstrækkelig stort til, at det ville føles som en lettelse for de grupper, der kom i betragtning. Jeg har aldrig følt mig helt overtydet, men de oplysninger, vi fik i udvalget, tydede på, at der ville komme en endda temmelig stor lettelse i beskatningen.

Nu skal det ikke bestrides, at der gennem foranstaltningen i fjor skete et nedslag i indtægten og dermed også en vis lettelse i beskatningen. Ikke desto mindre viser det sig dog, at tusinder af aldersrentenydere betaler ikke alene lige så meget i skat som det foregående år, men også mere. Det skyldes naturligvis ikke det nedslag, vi behandlede her, men det skyldes, at kommunerne ikke har villet give en tilsvarende lettelse i den kommunale skattebyrde; og det spørgsmål må man naturligvis også tage med under overvejelse, når man diskuterer alders- og invaliderentemodtagernes skatteforhold. Jeg er vel klar over, at det ikke sorterer under finansministeren, men ikke desto mindre — finansministeren sidder og mumler noget om, at jeg tager fejl, men en kendsgerning er det i hvert fald, at kommunerne ikke har foretaget en sådan ligning, at der i almindelighed er tale om lettelse for alders- og invaliderentemodtagerne. Men selv bortset herfra er det lovforslag, der her foreligger, ikke af en sådan karakter, at man derigennem når frem til det rimelige.

Ministeren gør i sin forelæggelsestale opmærksom på, at når udskrivningslovforslaget kommer til behandling, vil han foreslå en yderligere forhøjelse af fradragbeløbene, der også skal komme de pågældende befolkningsgrupper til gode. Alene det viser, at vi ikke er nået frem til det rigtige. Det betyder naturligvis ikke, at vi har noget imod denne ændring, men vi må betragte den som utilstrækkelig og mener, at tidspunktet er inde til, at vi også tager fat på spørgsmålet om lettelse for alle andre med små indkomster. Jeg rejste spørgsmålet i fjor, hvilket allerede er omtalt her, jeg stillede ændringsforslag, som tog sigte på at udvide lettelsen til at gælde alle andre med tilsvarende indkomster. Jeg vil mene, at tidspunktet nu er inde til, at vi ikke alene tager de grupper med, der har tilsvarende indkomster, men at vi også når frem til den forhøjelse af fradragbeløbene, som stilles i udsigt til marts, og jeg vil anbefale partierne og først og fremmest naturligvis